

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden (mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od peterskopne peti-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Škofova odgovornost.

Zopet se je zgodila lumparija prve vrste, in sicer jo je storil tisti »Slovenec«, ki ga izdajajo in pišejo duhovniki in ki ga škof priporoča kot katoliško berilo svojim vernikom.

Komaj je preteklo nekaj mesecev, kar je bil dr. Lampe obsojen, ker je članicam slovenskega ženskega telovadnega društva kradel čast, popisujoč jih kot nekake vlačuge, že je storil novo infamijo. V soboto je v škofovem listu pisal: »Tako se gibljemo v Ljubljani in zato se ni čuditi, da celo na elitne plese slovenske inteligence prihajajo ženske s — št. 13.«

Če ni to infamija, kakršne je sposoben samo kak tozsuriraneec, potem ne vemo, kaj že zasluži tako imenovanje. Namen temu podlemu očitaniu, temu katoliškemu natolcevanju je očiten. Z njim se hoče obuditi mnenje, da je slovenska inteligence moralno tako pokvarjena, da na svoje elitne plese, na plese, kamor imajo pristop le najodličnejši krogi, na plese, ki jih obiskujejo najvišji dostojanstveniki, vabijo javne vlačuge in da ž njimi obdružujejo ter da se dame slovenske inteligence take družbe ne sramujejo.

Na tako lopovstvo žurnalističnih banditov je samo en odgovor: s pasjim bičem bi se moralo te blagoslovljene subjekte javno nadržati, samo s pasjim bičem se da to druhal ugnati in izteptati se ji mora veselje, krasti dostojnim ljudem čast, ako se hoče imeti mir.

Vprašati pa se mora tudi: kako to, da se take reči dogajajo, ne da bi škof posegel vmes?

Škof si lasti pravico in dolžnost, nadzorovati vse časopise, tudi tiste, ki mu v posvetnih stvareh odreka vsako avtoriteto. Naš list n. pr. nadzoruje škof jako natančno. Ko je prišel v deželo in gojil nado, da nas vjame v zanjko klerikalizma,

nas je karpismeno opominjal, če smo kaj pisali, kar mu ni bilo všeč. In ker se nismo uklonili njegovemu nadzorstvu, je začel ljuto vojno proti našemu listu. A ne samo, da prepoveduje naš list — tudi okrog javnih funkcionarjev lazi in berači, naj se naš list konfiscira, kakor je zadnjič storil radi »žrtev razmera« na Dunaju.

Naš list torej škof vestno nadzoruje, dasi ga pravzaprav nič ne briga. Kako pa je »Slovenec«? S tistim »Slovencem«, ki pripozna škofu pravico, da ga nadzoruje in da mu ukazuje, kaj in kako sme pisati.

Tekom zadnjih let je bilo razkritih že vse polno »Slovenčevih« lumparij, podlostij in infamij in je bil »Slovenec« že neštevilokrat sodno obsojen. Škof ima sicer po cerkvenih zakonih dolžnost, da »Slovenca« nadzoruje, ali iz »Slovenca« samega se čisto nič ne vidi, da bi škof dejanski izvrševal to nadzorstvo. »Slovenec« je tak, kakršen je bil — to priča najnovejša njegova infamnost. Škof pač priporoča »Slovenca« v posebnih pastirskih pismih, škof pač dopušča, da se za »Slovenca« agitira s prižniti in iz spovednic, ali svoje oblasti nad njim ne vporablja ali pa se mu dr. Lampe in dr. Žitnik ne četa pokoriti.

Za nas je seveda vse eno, če škof ne more svoji volji pomoči do veljave, ali če neče ničesar storiti in je zadovoljen s »Slovenčevim« počenjanjem — za nas stoji samo to, da ima škof pravico in oblast, vplivati na »Slovenca«, in da se »Slovenec« ne spremeni v smislu dostojnosti, nego slej kakor prej gromadi vsakovrstne infamije in lopovščine.

In to je, kar smo hoteli pribiti in kar kaže, da se moramo

škofa držati in njega klicati na odgovornost. Če se hoče dobiti zadostneje za to, kar je sedaj zopet storil »Slovenec«, se mora zahtevati od škofa.

Državni zbor.

Seja dne 10. februarja. Seja se je precej zakasnila ter se otvorila šele ob 1/2 12. uri, ker so imeli razni klubi seje z ozirom na volitve v odsek za spremembo pravilnika. Pred sejo so bile podane sledeče interpelacije: posl. vitez Berks in tovariši so vprašali ministrskega predsednika kot voditelja pravosodstva zaradi jezikovnih razmer pri državnih pravnihstvih na Spodnjem Štajerskem; posl. Wagner je interpeliral glede kredita za podpiranje prizadetih kmetovalcev. Ministrski predsednik je odgovoril na interpelaciji Schönererja zaradi rabe § 14. in glede njegove zahteve, naj bi se državni proračun predložil vsaj gospodarski zbornici v rešitev. Dr. Körber se je skliceval na § 5 pravilnika, v skladu katerega se morajo vse finančne predloge poprej rešiti v poslanski zbornici. Nadalje je odgovarjal dr. Körber na interpelacijo posl. Pernerstorferja, češ, da je dvorni odvetnik dr. Bachrach nepravilno posegal v aferi Koburg-Keglevich in Adamović. Minister je dokazal, da je bilo Bachrachovo postopanje privatnega značaja. — Tudi železniški minister je odgovarjal na nekatere interpelacije.

Na dnevnem redu je bilo prvo branje konverzijskega zakona.

V imenu Mladočehov je govoril posl. Fiedler, ki je pozdravljal predlogo z gospodarskega stališča, ker pomeni konvertiranje rente znižanje obrestne mere. Ne zdi pa se mu sedaj primeren čas za najemanje plačil v gotovini, ker bodo ta moment Ogri izrabljali.

Posl. Ploj je istotako za konverzijsko predlogo, a obžaluje, da

se ne uvede celi znesek petih milijard k konvertiranju, temuče daje Avstrija koncesije Ogrski.

Posl. Kaftan je razpravljal o razmerju med Avstrijo in Ogrsko ter o podražavljenju železnice. Govornik je rekel, da bi Avstrija ne bila smela poprej začeti razprav z Ogrsko o nagodbi, dokler nima drž. želez. družbe, ker le na ta način bi se bilo preprečilo, da bi ne narekovala tarifov vedno le Ogrska.

Finančni minister Böhm-Bawerk je v daljšem govoru pojasnjeval vse prednosti predloge ter jo priporočal v sprejetje.

Posl. Biankini je razpravljal predlogo s stališča Dalmacije ter se izrekel proti vsaki konverziji, a če se že mora konvertirati, naj se to ne zgodi pod 4%.

Govorili so še Prade, Axmann in Byk, na kar se je debata zaključila ter sta se izvolila glavna govornika, Berger contra in Menger pro.

Berger se je izjavil proti predlogi v imenu Vsenemcev, ker se hoče le en del skupnega državnega dolga konvertirati.

Menger je izjavil, da je glavna naloga poslancev, pospeševati konverzijo, ker se gre za milijone držav.

S tem je bilo prvo branje zaključeno. Prihodnja seja bo v četrtek, v kateri se drugo in tretje branje konverzijske predloge najbrže reši nujnim potom, da pride na vrsto budget, ki bo zahteval več sej.

Madjarske žrtve.

Ni ga skoraj dneva, da bi ne bilo čitati o kaki obsodbi nemadjarških voditeljev in politikov. Da so manj šine tlačene in zapostavljene, to ni sicer nič novega v egoistični Evropi. Toda nikjer se manjšinam ne godi tako vnebovpijoča krivica, kakor na Ogrskem, v tej proslavljeni domovini liberalizma. Ta malo civilizirani

avarski narod kar tekmuje v barbar-skih činih zoper nemadjarске narodnosti. In kaj se smatra v očeh madjarske justice za ščuvanje zoper madjarsko narodnost in razžaljenje ogrske enotne države, zaradi katerih »zločinov« so bili zadnji čas obsojeni odlični ogrski Slovaki, Srbi, Nemci in Rumuni? Voditelji teh tlačanih narodnosti le hočejo, jda njih narodi govore v podedovanem jeziku, da živijo po navadah in običajih svojih očetov. Varovati in svariti hočejo svoje rojake pred surovim vmešavanjem razdivjanih Madjarov. In to znači po dvorezni madjarski justici hudodelstvo, ki se mora kaznovati z letno ječo in z velikanskimi denarnimi globami. Za Nemadjara je že dovolj, ako pokaže svoje čustvo javno v pisavi ali agitaciji, ako tudi ostane pri tem v mejah zakonov. Madjari hočejo z neprestanimi obsodbami splasiti vsakogar, ki mu je do svobode, premoženja in stališča, da se odpove najnedolžnejšemu čustvu do materinega jezika in svojih rojakov. Kako grozne kazni za pravcate bagatele so se izrekale zadnji čas nad nemadjar-skimi uredniki in politikci, naj pove le par dokazov. Profesor in saški poslanec Korodi je dobil eno leto ječe in 2000 K globe, ker je v neki pesmi povdarjal, da je Nemec in hoče tak ostati. Njemu sta sledila s 6mesečno ječo saška odvetnika dr. Orendi in dr. Liess. Rumunski urednik Mohan je dobil celo 15 mesecev ječe — in 11.000 K globe, ker je pisal, da madjarizacijska stremiljenja kršijo prava rumunskega naroda v Sedmograškem, a vendar ne morejo slabiti njegove rastoče moči. Srbski poslanec Pavlovič je zapadel globi 2000 K, ker je rekel srbskim šolarem, naj govore srbski, ker so Srbi. Še bolj ničevni so bili povodi, zaradi katerih so bili ravno kar obsojeni v večmesečne ječe Slovaki odvetnik Marković, zdravnik Marković in župnik Čulík. Madjari v svoji kratkovidnosti ne spoznajo, da si s svojo krutostjo sami izpodkopa-

LISTEK.

„Hoffmannove pripovedi.“

Fantastična opera (s prologom in epilogom) v treh dejanjih. Besedilo spisal Jules Barbier, godbo zložil Jacques Offenbach. (K premijeri na slovenskem odru dne 12. t. m.)

Prolog.

V gostilnici pri Lutru so zbrani študentje in meščanje ter pijejo pivo in prepevajo. Pridruži se jim tudi Hoffmann s svojim prijateljem Nikolajem. Hoffmann je bil bolan in pozna se mu še, da je duševno trpel. Vzlic temu pa pije, puši in poje o malem grbastem in šepavem Klein-Zaku. Sredi te humoristične pesmi pa se mu kakor v sanjah zmedejo misli, da poje o krasoti telesa in lepoti glasu svoje ljubice. Prijatelj Stanael zbudi Hoffmanna iz zamišljenosti, in Hoffmann poje zopet pesem o Klein-Zaku. Dijaki dražijo na to Hoffmanna, da je zopet zaljubljen in ves zmeden, Hoffmann pa prizna, da je poznal tri ljubice, a z vsako je imel nesrečo. Študentje pozovejo prijatelja, naj jim pripoveduje, in Hoffmann začne: »Prva moja ljubica je bila Olimpija. (Zastor pade.)

I. dejanje.

V fizikalnem kabinetu se je rodila Olimpija, delo fizika Spalan-zanija in optika Coppelija, automat čudovite dovršenosti. Olimpija hodi in pleše, govori in poje, gleda ljubeznivo ter se smehlja najprijaznejše. Vse misli, da je živa hči fizikova, in Hoffmann je vanjo celo zaljubljen, ji dvori, pleše z njo in posluša njeno petje vpricho velike družbe... Spalanzani pa je svojega sodelavca, optika Coppelija ogoljufal za ves zaslužek. Coppelius se zato maščuje ter razbije Olimpijo na drobne kose. Spalanzani je besno žalosten, da je senzacionalna iznajdba pokončana, njegovi gostje pa se smejejo Hoffmannu, da je ljubil automat. (Zastor pade.)

II. dejanje.

V Benetkah, v krasni palači, iz katere se vidi sprednji del Markovega trga z znanima stebroma in kraljevske palače. V ozadji, onstran Veličnega kanala se vidi katedrala S. Maria de la Salute. Tu živi Giulietta, druga ljubica Hoffmannova. Prijatelj Nikolaj poje ljubavno barokolo in Giulietta zapoje z njim o slasti ljubavne noči. Tudi Hoffmann prepeva, poln ljubezni do Giuliette.

Tedaj prideta grbasti Pittichinaccio in plemič Schlemihl ter se začneta, ljubosumna drug na drugega, prič-kati radi Giuliette. Rafiniranka ju pomiri in odvde družbo v igralno sobo. Nikolaj odpre Hoffmannu oči, da ljubi navadno courtisano in ga hoče odpraviti iz palače razuzdanosti. Demonični kapetan Depertutto pa hoče ugonobiti Hoffmanna z Giulietino ljubeznijo. S čarobnim prstanom je omamila dušo Schlemihla in osvojiti hoče peklu tudi Hoffmanna. Giulietta je njegovo orodje. In res se vrne Hoffmann k njej ter ji pri-sega svojo ljubezen. Giulietta zahteva za spomin njegovo sliko. Schlemihla pa pripelje satanski Dapertutto v tem hipu, ko se Giulietta in Hoffmann poljubljata, nazaj: vname se dvoboj in Hoffmann zabode Schlemihla, Giulietta pa se iz gondole v družbi novih čestilcev roga morilcu, katerega reši ječe prijatelj Nikolaj. (Zastor pade.)

III. dejanje.

Antonija, tretja Hoffmannova ljubica, je hči slavne pevke, ki je umrla na jetiki, in monakovskega svet-nika Crespela. Po materi je podedo-vala strastno ljubezen do petja in neutešeno hrepenenje po slavi, ki si

jo hoče pridobiti s petjem, ji ne da miru. Tudi ljubezen do Hoffmanna ji je podkopala zdravje, zato je Cres-pel pobegnil s svojo hčerko Anto-nijo v zapuščeno hišo in zapovedal slugi Francu, da naj ne pušča ni-kogar k Antoniji, saj mora imeti mir in samoto. Antonija je obljubila očetu, da ne bo pela več, ker ji petje škoduje. A Hoffmann pride za An-tonijo in skupaj prepevata pesem o ljubezni kakor nekdanj. Hoffmann pa zapazi, da po petju Antonija omed-leva in prosi jo, naj uboga očeta ter naj ne poje več. Tedaj se vrne oče Crespel, in Hoffmann se skrije med okno. Sluga Franc naznani gospodu, da je prišel zdravnik Mirakel. Cres-pel ukaže, zdravnika zapoditi, a demonični Mirakel vstopi, dasi se boji njegove morilne umetnosti pre-strašeni oče. Mirakel privabi Anto-nijo iz sobe, ji tplje žilo ter ji da v stekleničicah zdravilo. Crespel ga za-podi opetovano iz sobe, a Mirakel se vrne skozi okno ali skozi zid vedno iznova. Končno preganja Cres-pel demona po vsej hiši, in Antonija ostane s skritim Hoffmannom, ki jo prosi, naj ne poje nikdar več, ako noče, da ne umre kakor njena mati pevka. Antonija obljublja, a tedaj se zopet prikaže hudobni duh Mirakel

in jo priganja, naj poje, ker jo čakata slava in bogastvo. In Antoniji se zdi, da čuje tudi glas materin — slika pokojne matere poje ter jo po-zivlja, naj ostane umetnosti petja zvesta. Antonija se upira nekaj časa skušnjavcem, a omaga in poje, poje... Mirakel pa igra satansko na svo-jih goslih tako dolgo, da se zgrudi Antonija mrtva. (Zastor pade.)

Epilog.

Hoffmann je s povestjo o svojih treh ljubicah pri kraju. Dijaki si na-takajo punča ter prepevajo iznova pesem o Klein-Zaku...

Taka je vsebina besedila te fan-tastične opere.

Pripominjamo še, da je ob pre-mijeri te opere na Dunaju 18. de-cembra 1882 zgorelo Ring gledališče. Po I. dejanju je nastal v gledališču požar, ki je uničil poslopje do tal. Zgorelo je tudi mnogo — baje okoli 900 — ljudij, med njimi Radoljčan, slovenski akademik, jurist Maček!

Opera je postala radi te nesreče več desetletij na Dunaju nemogoča. Dunajčanje so se bali, da bi nastala nova nesreča. A sedaj se poje zopet že par let v dvorni operi z največjim spehom, poje pa se tudi po vsem svetu.

vajo tla. Več ko bo narodnih mučnikov med nemadarskimi narodnostmi, prej mora počiti. In Madjari ne tvorijo niti polovice vsega prebivalstva. Ali zaradi svoje slabe vesti zahtevajo madjarsko armado?

Politične vesti.

— Brambna predloga. Brambni odsek je izvolil za poročevalca o brambni predlogi posl. Popovskega. Nemška napredna in ljudska stranka sta sklenili glasovati za brambno predlogo, ako bo vojna uprava vsaj nekaterim njihovim zahtevam ugodila.

— V odsek za spremembo državnoborskega pravilnika so med drugimi tudi izvoljeni poslanci: Ferjančič, grof Barbo, Ivčević, Šusteršič, Ploj in vitez Berks. Predsednik je Bärnreither, podpredsednika pa grof Wodzicki in pl. Derschatta.

— V ogrskem državnem zboru je grajal grof Benyovszky prehranjevanje vojaštva, se izrekel zoper vsako pomnožitev vojaštva ter predlagal, naj se začne vlada pogajati z ostalimi velesilami, da se za dobo petih ali desetih let sedanji stan armade ne pomnoži ter se ne nakupujejo nova orožja.

— Palica v angleški armadi. Admiral Cochrane je nastopil z odprtim pismom v javnost za odpravo telesne kazni v armadi. V kavalerijskih polkih je še namreč vedno navada, da se celo častnike kaznuje s palico. Ravno kar so bili nekateri častniki tako tepeni, da so omedleli.

— Dreyfusova aféra. Poslanec Jaurés bo predlagal, da izvoli francoska zbornica posebni odsek, ki bo preiskoval neodvisno od zbornice oživljeno Dreyfusovo aféro.

— Črnogorska vlada se je obrnila na avstro-ogrsko vlado s ponudbo, da se sklene med njima trgovinska pogodba.

— Vojna v Maroku se zopet nadaljuje. Pretendent, o katerem se je pisalo, da je ujet, nabira na jugu nove čete, katerim poveljuje pretendentov sin.

Dopisi.

Iz Mirne peči. V šte. 27. prinesel je »Slovenec« dopis, v katerem pripoveduje, da je sijajen shod v Mirni peči popolnoma zbehal novomeško komando, da so ti naprednjaki na neslan in podel način v »Narodu« napadli gospo Košakovo, da je to impertinentno, da so na shodu govorili moške in da proti njim naj se naprednjaki bojujejo ter da naprednjaki ne vedo družega nič kakor da napadajo gospo Košakovo, da je to žalostno in obupno znamenje za napredno stranko. Mi pa na to le vprašamo: kaj je bolj impertinentno, ali to, da smo povedali to, kar je imenovana sedaj pod fa-

rovskim pokroviteljstvom nahajajoča se gospa Košakova pri zadnjem volilnem shodu v Mirni peči v resnici in v pričo cele množice govorila ali početje te ženske ob priliki shoda, s kojega sijajnostjo se hočejo sedaj našega kapelana ovčice ponašati; pri tem shodu je namreč ta Amazonka v veži stoječe naprednjake hotela s silo iztirati ven, vendar ne 12 do 13 letne fantalinčke, o katerih je »Slovenec« pripovedoval, ampak celo osivele može ter nekaterim obetala, da jih bode osuvala v zadnico, ako se ne umaknejo izpred vrat, za katerimi ima zaprte klerikalne ovce. Je li to hvalevredno obnašanje slabotne ženske ali impertinenca. Dalje vprašamo, kateri domači mož je na tem shodu kaj govoril, proti komu naj se bojujemo, morebiti proti oni farovski ovci, ki je dr. Lampetu v obraz povedala, da »Slovenec« in »Domoljub« same laži prinašata; svetujemo torej našemu mlekozobnemu kapelanu, naj on s to svojo ovčico sam poročuna. Žalosti in obupa nam ne moreje očitati, ampak naj rajši pomislijo, da sta gotovo žalost in obupnost onega, ki s hvalisanjem slabotnega ženskega bitja hoče prodirati s svojimi načeli večji kakor naša, ki smo še zmeraj to, kar smo bili. Mi bi sploh vso to stvar pri miru pustili, toda samo zaradi tega pošljemo še ta dopis, da pokažemo, da mi smo še vedno možje, kakor smo bili in ostanemo taki, da bodemo še mi gospodarji ter ženske pri nas ne bodo hlače nosile, kakor jih nad Košakom njegova žena. Lahko bi še veliko povedali, ali da bode te komedije vendar enkrat konec, navedemo še, da se nam čudno zdi, kako je to, da ima Frančiška Košak tako pokroviteljstvo v farovski in kako, da je ta hiša v očeh zegnanih gospodov tako priljubljena, ko še dobro vemo, da je pred dvema letoma, ko je župan po končani volitvi svoje volilce povabil v to gostilno, in so nekateri odborniki misleli, da bodejo našega župnika posebno razveselili, ako ga povabijo na kozarec vina, ker je občinska volitev popolnoma po njegovem izšla, na njih povabilo župnik odgovoril, da on ne bode nikdar tako dolgo v Mirni peči dušni pastir, da bi on ali njegov duhovski pomočnik stopil pod streho te ženske.

Mirnopeški brezverci.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. februarja.

— **Papežev jubilej in slovenski delavci.** Papež Leon praznuje vsako leto par jubilejev, ne morda iz nečimernosti, ampak iz političnih nagibov. Letos bo praznoval petindvajsetletnico svojega kronanja, in klerikalni svet že pridno agitira,

da bi se pri ti priliki uprizorile velike demonstracije. Zlasti hočejo klerikali, da bi se delavstvo udeležilo in v ta namen proglašajo papeža za — delavskega papeža. Pri tem jih dišio nič ne ženi, da je papež eden največjih kapitalistov na svetu, da ne pripoznava enakosti vseh ljudi in da je z močno roko zatrl vsako katoliško delavsko gibanje, ki je imelo kak socialen namen. Z Dunaja razpošilja sedaj »vodstvo krščansko-socialnega delavstva« strogo zaupne pozive, kako se mora praznovati papežev jubilej. Društva morajo korporativno z zastavami iti k maši, prirediti morajo slavnostno zborovanje in poslati papežu udanostno brzojavko. Da pojde vse gladko, se društva opozarjajo, kje slavnostni govornik lahko preplonka svoj slavnostni govor in kako se naj glasi udanostna brzojavka. Tako se umetno uprizorjajo demonstracije, potem pa bodo trobentali o navdušenju in o ljubezni »ljudstva« za svetega očeta. Zanimivo je tudi, da so dobila slovenska delavska društva tiskano pozivnico, naj pobirajo strankarski davek letnih 4 vinarjev in ga naj pošljejo na Dunaj Ivanu Fritschu, VI., Webgasse 8. Tudi pod tem pozivom sta podpisana Leop. Kunschak in Adolf Anderle. V tem pozivu tiči dokaz, da so slovenski krščanski socialisti samo privesek Luegerjeve stranke, samo privesek Slovincem sovražnih dunajskih krščanskih socialcev, tistih, ki so vse Slovence proglasili za prasce. Čast takim slovenskim delavcem!

— **Socialni demokratje in »Rdeči prapor«.** Nekaj dobrega je le prouzročil napad »Rdečega praporja« na naš list zaradi podlistka »Žrtve razmere«; pomagal je namreč, da smo spoznali, kakšno mnenje imajo socialni demokratje sami o svojem listu. Od različnih strani se nam poroča, da so socialni demokratje že davno nezadovoljni z »Rdečim praporom«, ker je slabo urejevan in še slabše pisan, dasi jih uredništvo razmeroma mnogo stane. Na zadnjem strankarskem shodu se je ta nezadovoljnost prav krepko povdajala in se je pokazalo, da je »Rdeči prapor« pri ljubljanskih, idrijskih in gorenjskih sodrugih prišel ob ves kredit. Tudi »Rdečega prapora« napad zaradi »Žrtve razmere« obsojajo socialni demokratje in z Gorenjskega se nam piše, da spravijo to zadevo na prihodnjem strankarskem shodu na razgovor.

— **Društvo sv. Marte pri delu.** Kakor je znano, je društvo sv. Marte, ki stoji pod poveljstvom kaplana Kalana kupilo hišo št. 2. v Streliških ulicah od kmetske posojilnice in sicer z denarjem ženskih poslov. Društvo ima namen onim

onemoglim ženskim poslom, ki vplajo več sto kron — dati prosto stanovanje do smrti v tej hiši. Sliši se, da je takih starih poslov že precejšnje število in marsikatera se je že veselila, da bode zadnje dni svojega življenja v svojem preživela. Toda uboge ženske so obračale — gospod duhovni predsednik Kalan je pa obrnil. — V svoji vsegamogočnosti je takoj oddal stanovanje, katero je po smrti stranke, g. Sušnika in so-proge, ki sta oba umrla za jetiko, prazno postalo, ne da bi se prej stanovanje osnažilo, kakor bi bilo potrebno. Ne moremo verjeti, da bi bil kateri hišni posestnik tako brez vesti, da bi po tuberkulozi okuženo stanovanje takoj oddal in da bi bil kdo tako pogumen, tako stanovanje prevzeti. Ali to se je res zgodilo kajti te dni so ljudje z začudenjem gledali, ko se je pohištvo nove stranke v omenjeno okuženo stanovanje neslo. In, kakor slišimo, ima ta stranka kar 5 otrok! Po ukazu ministrskega predsednika z dne 14. julija 1902 se imajo stanovanja tuberkuloznih po naročilu zdravnikov temeljito osnažiti in desinficirati. Kaj poreče k temu mestni fizikat? Tako komandira že sedaj g. Kalan proti volji priprostim ali pametnim ženic. Rade bi se ga že odkrižale ali on ne gre in tudi ne pojde. Sliši se tudi, da noben društvenik ne more dobiti društvenih pravil. Zakaj ne? Parola je plačaj, pa tiho bodi.

— **Županska volitev v Loškem potoku** se je vršila dne 10. t. m. Izvoljen je bil soglasno g. Ivan Rus, ki je sicer izvolitev odklonil, a se je naposled vendar moral udati pritisku polnoštevilno zbrana obč. odbora.

— **Čolnič brez krmila ali radikalna »Slovenija«.** Z Dunaja se nam piše: Slavnemu občinstvu so že manj ali več znane letošnje razmere v »Sloveniji«, zato se jih tudi več ne dotaknemo. Kam jadra ta čolnič brez krmila, se je že davno domnevalo, jasno se je to pokazalo na zabavnem večeru društva »Zvezde« dne 8. t. m. Dobro je, da datum zapišemo, kajti ta je za »Slovenijo« odločilen, ker se kaj enakega v »Sloveniji« še ni pripetilo. Ta večer sta sedela akademika »Danica« in »Slovenija« v enem istem prostoru z društvenim trakom na junaških prsih. Že začetkom so nekateri akademiki »Slovenijane« s trakovi na to opozorili, toda slednji se niso veliko zato zmenili. Eden se je še celo napram naprednemu akademiku izrazil, da so simpatije med »Danico« in »Slovenijo« najbrže ožje, kakor bodo pa simpatije med novim društvom in »Slovenijo«. (Akad. R.—r contra akad. R.—t). Večina »Slovenijanov« ni ve-

dela, kaj bi napravila. Ko so »Danica« videli vznemirjene »Slovenijane«, so vsi demonstrativno pripeli trakove. V začetku sta jih imela samo dva. In kaj »Slovenija«? »Slovenijani« so pa začeli snemati trakove raz junaških prs (ala S. L. itd.), vendar so jih potem zopet nazaj pripeli in mirno ostali na prostoru. Nekaj časa so hoteli s tem demonstrirati, da so se vzdržali plesa. Vendar, ko so videli kako veselo »Danica« poskakuje (kajti o plesu se pri teh ne more govoriti), je tudi »Slovenijane« premagala boginja plesa. Nato so se veselo v družbi »Danica« sukali do ranega jutra. Enak slučaj, da so prišli »Danica« s trakovi v »Zvezdo«, se je že zgodil. A takrat so se morali na zahtevo »Slovenijanov« in na poziv predsednika »Zvezde« odstraniti; letos so pa bili od predsednika celo pozdravljeni in »Slovenijani« so mirno obsedeli na svojih prostorih in molčali; čeprav »Slovenija« skoro pri vsakem zabavnem večeru »Zvezde« sodeluje. Pač, fuit ilion... In stud. iur. Ž., velik faktor »Slovenije«, izvedenec kranjskih razmer, vnet agitator »Slovenije«, ki napravlja v počitnicah po Kranjskem dijaške shode, bi k vsemu temu pomnil: »Tovariš, vidite, to meni imponira!« Tako se je namreč izrazil, ko je izvedel, da se je moral »Slovenijan« z društvenim trakom na poziv odbora kranjske čitalnice odstraniti od družbe, ki je bila zbrana pri veselici, katero je priredila kranjska čitalnica. Odbornik P. je namreč dejal »Slovenijanu«, da naj ali trak zasramuje s tem, da ga obrne, ali pa naj se z njim odstrani, ker je »Slovenija« prišla ob »kredit«, in da na današnjem večeru ni prostora za njo v tej družbi. Koncem še »Sloveniji« častitamo na pozitivno-radikalnem delu.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Jutri, v četrtek pride na slovenski oderslavna opera »Hoffmannove pripovedi«. Glavno vlogo Hoffmanna poje gosp. Vlček, Olimpijo in Giulietto gđ. Prochazkova, Antonijo primadona gospa Svobodova-Hanusova, svetnika Crespela g. Král, Coppelija, Dapper-tutta in dr. Mirakla g. rež. Aschenbrenner. Sodelujeta g. rež. Lier in Hašler. Opera je izvrstno na študiranu. Nove dekoracije za II. in III. dejanje je naslikal g. gledališki mojster L. Waldstein, nove kostume je izvršil g. V. Valenta. O vsebini libretta opere govori naš današnji podlistek. — Drama študira Shakespeareovo igro »Sen kresne noči«, ki jo je na novo prevel O. Z. in Anzengruberjevo dramo »Kri-voprisežnik«.

— **Slovensko gledališče.** V torek se je ponavljala drama »Poskusni kandidata« v vsa-

Radoslav Štrboncelj.

II.

(Dalje.)

Dr. Gregor Poljanec se je svoj čas posvetil sodniškemu poklicu, a ker je bil poseben jurist, in tudi sicer zato poraben, odločil se je še pravočasno in postal advokat. Kot tak mešal se je kajpada v politiko in je bil vedno zvest in trden pristaš narodne misli. Z jedno besedo, v vsakem pogledu izvrsten, in vse hvale vreden človek je bil ta dr. Poljanec. To je priznala ne samo »rujava žaba«, temveč celi svet.

Sicer je bil ta dr. Poljanec neverjetno ponižen in pohleven, da si oblagodarjen z lepimi darovi bodečih, posebno dr. Rodiju neprijetnih dovtipov itd. Če se pristavimo, da je bil dr. Poljanec rodinski oče prve vrste, podali smo precej popolno sliko o njem.

Poleg njega gugal se je v naslonjaču akademičen slikar Martin Koklja. Bil je to kakih 40 let star dedec, pa že ves siv, ki je mislil, da je svet samo za to ustvarjen, da ga malarji malajo. Njegova preteklost je bila jako burna. Pred leti je pobegnil z neko evropsko princezino v Kino, kjer je potem zatajil sv. vero, in se s tisto žensko po kinezarsko poročiti dal. Posledica tega zakona je bil deček, v zadnji Kitajski vojni mnogo imenovani mladostni gene-

Hiko-heko, čigar čepinjo so Nemci vzeli seboj v svojo domovino ter dali napraviti visokemu omnipotentu po vzorcih slavnih pradedov bokal iz nje. Na njem je baje zapisano: nemška kultura XX. stoletja.

A ta žalostni slučaj ni Martina Koklje prav nič nemilo dirnil, kajti on je bil mož brez srea in priznan cinik. Od tiste princezine se je pozneje namreč za težek denar ločiti dal, njen portret je visoko prodal, in vse vkup popisal v posebni brošuri pod naslovom »Postillon d'amour«, katera mu je tudi nesla lep denar. Mož sedi danes na ti-sočakah, in nič več ne »mala«, k večjemu še sem in tija hvaležne predmete farba.

Glavni grešnik rujavažabiške beznice pa je bil — žalilobg c. kr. — sodnijski pristav Verče Brumen. Manir ni ta človek nobenih niti poznal, niti pri-poznal, in o Kniggeju je s tisto spošt-ljivostjo govoril, kakor govori n. pr. dr. Tavčar o dr. Šusteršiču. Bil je visoko vzrastel, slok človek, s krasnimi navzdol visečimi brkami in temnomo-drimi očmi. Posebno lepo je znal skozi zobe pljuvati; če je hotel, je pljunil 2 m 30 cm daleč. Redkev s kimlom in oljem je posebno rad jedel, pa tudi kvargelni so mu bila dokaj priljubljena večerja. Ženskam je bil posebno nevar-en, in pred še nedavnim časom govo-

rile in pisale so se o njem take stvari po mestu, da se je zgražalo nad njim vse od njega še nezapeljano ženstvo.

Še enega gospoda ne smemo pozabiti, namreč prof. Petra Pike. Profes- orja so ga imenovali, tudi je v istini podučeval na prihodnji višji trgovinski šoli, v resnici pa ni bil noben profesor. Ne samo, da je čital takozvane moderne, prav dostikrat socialnodemokratske navdahnene revije, navadno je celo ž njimi soglašal; potem je tudi samo v šoli podučeval, po gostilnah in kavarnah pa ni nikdar predaval, nadalje ni imel vedno prav v svojih trditvah, da o kakem monopolu na nezmotljivost, vzlasti o metodiki in pedagogiki niti ne govorim. Posebno rad je jedel krvave klobase, še rajši pa je pihal tobak iz svoje starinske brezpokrovne pipe, ter pri tem opravilu metal pepel in iskre v taki meri od sebe, da bi prav lahko tekmoval z vsako boljšo lokomotivo. Semtertja pa le ni mogel zatajiti sa-mega sebe, in je ponižno opomnil druž-bo na svojo eksistenco: enkrat na mesec popravil je temu ali onemu izmed družbe kako posebno grdo slovnično napako; enkrat na leto pa na splošno zahtevo gostom razložil in utemeljil le-poto in potrebo različnih slovniških konstrukcij.

Med te ljudi, v tako družbo zašel je c. kr. deželnovladni konceptni prak-

tikant g. Radoslav Štrboncelj. Grozno! Navzlic prijaznih pozdravov, ki so ga sprejemali na vseh koncih in krajih, ni se mogel g. Štrboncelj ubraniti skrajno neprijetnih občutkov. Zdelo se mu je, da opravlja službo policijskega agenta, ki pretika ravno nevarne be-znice v razupitem predmestju zadimlje-nega Londona.

— Dolgo rabiš, predno cel ustopiš — je planil takoj in medias res ad-junkt Brumen — tvoj nos je bil že pred pol ure med nami. —

— In kako lepo dišiš. Brezdvomno prideš v poljedelsko ministrstvo, če si ta duh po česnu še nekaj let ohraniš.

— Pa kakšen prihajaš! Kje imaš pa »pinto«? V lepi uniformi zastopaš visoko vladu! S teboj ne bo nič!

G. Radoslav se je smejal, dasi so mu v istini te zafrkacije silno neprijetne bile. Sicer pa je vedel, da je sploh nemogoče opraviti se primerno za to družbo; kajti naj pride v kateri-koli toaleti, prave ne zadene nikoli.

Prisede torej med zdravnike, svest si svojega namena. Ali dr. Rodi izvo-hal je takoj, da mora to spoštovanje medicinske fakultete imeti kak poseben namen, in brezobzirno mu je zastavil vprašanje:

— Ali se misliš zastonj zdraviti? — Tega sicer ne — a želodčen katar imam pa res. —

— Za to je samo eno sredstvo — poseže vmes dr. Rudi.

— Tako je — samo eno — pri-trdita oba kolega.

— In to je? vpraša s prodirljivim pogledom preiskovalnega sodnika ad-junkt Brumen. —

— Solna kislina — se odreže dr. Rodi.

— Kaj še! Bismut — oporeka dr. Rudi.

— Smešno! Edini resorcin! — trdi Ridi.

— Na, alsten, — pripomni porog-ljivo Brumen, sedaj vemo za jedino sredstvo. Prijatelj Štrboncelj tisto kupi, ki najmanj košta, in je postavi na okno kakor parkeljna o sv. Miklavžu. Katarji ozdravljajo se najbolje simpa-tičnim potom.

Rodi vrnil je Brumenu zabavljico, in mu je rekel z zategnjenim glasom duhovito: šema! Rudi koncentriral je svoje zoologične vednosti v jedino be-sedico: žolna! — Ridi pa je strupeno pripomnil, da imajo juristi še manjše možnosti, kakor ženske.

Gospod Rado Štrboncelj pričel se je bati, da utegne zanimivi medicinski tema preiti na bogsigavedi kako polje, zato se je obrnil na advokata Poljanca in vprašal s skrbnim glasom:

— Kaj pa je gospod doktor, ali še boleha na želodcu? (Dalje prih.)

kem oziru jako častno. Glavnega junaka je igral g. Hašler trezno premišljeno in naravno. Izmed njegovih profesorskih kolegov omenimo najprej Störmerja, ki ga je igral gosp. Lier jako živo; vsvaril je najmarkantnejši tip, kar smo jih videli na odru. G. Dobrovolny je igral plastično in prav realistično s finim okusom se je zavzel g. Boleška za svojo ulogo. Kazal je kot ravnatelj primerno dostojanstvo in je imel tudi čedno masko. Gdč. Rückova nam je fino predstavila tiho in nesrečno Marijo, gdč. Kreisova kot zaročenka je igrala Gerto naivno in z iskreno gorkoto; ravnotako je gospa Dobrovolna ustvarila požrtvovalno mater zelo naravno in duševno. G. Dragutinović je postal karakteristično lice postarnega moža in zapravljevca. Njegova igra je bila veristična. Gosp. Danilo, Verovšek in drugi so popolnoma ugajali. Gledališče je bilo, žal, le srednje dobro obiskano; to je slabo merilo za umetniški okus našega gledališkega občinstva. Taka fina drama bi zaslužila večjega zanimanja. Žalostno, da bi morala naša drama gubiti svoje moči le ob glupih glumih!

— **Koncertna družba ge. Nadine Slavjanske.** Odboru »Dramatičnega društva« se je posrežilo pridobiti to slavno rusko družbo za enkratno gostovanje v Ljubljani meseca marca. Dan se določi kasneje.

— **Poročil se je v Logatcu g. Alojzij Vehovec,** asistent c. kr. priv. južne železnice, z gdč. Janjo Virantovo. — V Ilirski Bistrici se poročil Albert Domladiš, trgovec in posestnik, z gdč. Elo Martiničičevo. Čestitamo!

— **Soha Prešernova.** Ker je mali kipec Prešernov zopet popolno pošel, odločil se je tukajšnji trgovec Jernej Bahovec istega dati napraviti v večji obliki in sicer v velikosti 42 cm brez lesenega podstavka, tako da bode lahko vporabljen za čitalniške prostore, šole in večje sobe. Cena sohi bode okoli 6 K. Vpoštevaje pritožbo, da so kipec premajhni, izidejo prihodnji v velikosti 25 cm brez podstavka — ter si slednja lahko pozneje vsak sam omisli. Cena tej velikosti bo okoli 3 K. V tej obliki bodo dobili: Jurčič, Slomšek in Vodnik, ker so v mali obliki ali popolno pošli ali pa jih je le še malo. Dalje se namerava v tej obliki napraviti Levstik in Kersnik, ter bi z dopolnitvijo dobrih slik bilo zelo ustrezno.

— **Predavanje „Splošnege slovenskega ženskega društva“.** Ker je g. vseučilišni prof. dr. V. Šercel obolev, se preloži njegovo predavanje, ki bi imelo biti v nedeljo, 15. t. m., na nedoločen čas.

— **Kmetijski ples pevskega društva „Ljubljana“** dovršil se je pretečno nedeljo tako v množičnem obisku, kakor v živahni zabavi izborni. Krasno oblečena kmetiska dekleta in fantje vrteli so se s spremljevanjem kmetške in salonske godbe skupno z ostalimi posetniki do ranega jutra. — Odbor društva naznanja objektivno, da priredi že svoj čas objavljeno »Veliko ljudsko masčkarstvo« na starem strelišču. Delo za imenovano masčkarstvo je že sedaj ogromno. Opozarja se slavno občinstvo, da bode dne 22. t. m. t. j. na pustno nedeljo izvanredno presenečenje za vse posestnike bodisi vsled fantastičnih dekoracij ali pa vsled originalno kostimiranih skupin predstavljajočih mask vseh delov sveta. Svira slavna vojaška godba 27. pešpolka kralj Belgijcev. — Natančnejše poročilo sledi.

— **Glas iz občinstva.** Piše se nam: Prebivalci Tržaške ceste imamo dolgo pot do trga. Zato radi kupujemo tudi kake malenkosti pred tobačno tovarno, da nam ni treba za vsako reč v mesto. To pa nekaterim delavkam iz tobačne tovarne ni všeč, in kriče nad vsakomur, ki hoče kaj kupiti, rekoč, da se pred tovarno prodaja le za »fabriške«, kar pa ni res! Mi nimamo miru pred temi Nežicami, ki nas psujejo, kriče nad nami ter se potem izgube med ljudmi, da jih radi dolgega jezička niti kazensko zasledovati ne moremo. Prosimo slavni mestni magistrat, da napravi na kak način red tam, če ne drugače pa s tem, da je vedno zjutraj pred sedmo uro kak stražnik pri roki. Danes zjutraj je zopet neka taka devica delala hrup nad neko ženo in jo podila proč. To se dogaja vedno in vedno. Vodstvo ljubljanske

tobačne tovarne pa odločno pozivljamo, da pouči svoje uslužbenke, da lahko vsakdo kupi, kjer hoče in kar hoče, če ima — denar!

— **Iz Kranja se nam piše:** V Zgornjem Biču povila je 22letna dekla Golob Franca prežgodaj dete ter taisto s porazumljenjem njenega ljubimca zakopala v hlevu. Na Okroglem pri Kranju našli so na bregu Save že precej gnjilo truplo človeško — priplavila ga je gotovo pred dalj časom Sava, morda je ležalo že več mesecev — tukaj nobenega ne pogrešajo.

— **Napačnega ustrelil.** Na Brdu so orožniki zasledovali nekega Rahmeta. Dne 6. t. m. je orožnik prijel nekega moža, ki je bil brez izkazov ter ga smatral za Rahmeta. Peljal ga je k županu. Med potom pa se je mož orožniku iztrgal ter začel bežati. Orožnik ga je na opetovano klicanje ustrelil. Izkazalo se je, da je ustreljeni neki Fr. Aleš.

— **Bratno društvo v Dolenjem Logatcu** priredi 21. februarja »plesni venček« v gostilni »Kramar« Dol. Logatec.

— **„Dolenjski Sokol“** priredi dne 14. febr. v prostorih »Nar. doma« veselico s predstavo »Divji lovec« in plesom. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži I. do IV. vrste 2 K, ostali 1 K 40 vin. Stojišča 1 K, dijaki 60 vin. Vstopnice prodaja od 12. februarja naprej g. Josip Moravc, trgovec v Rudolfovem. Društveniki »Dol. Sokola« plačajo polovico vstopnine.

— **V korist „Delavskemu domu“ v Celju** bo v nedeljo 15. februarja v dvorani »Nar. doma« v Celju gledališka predstava. Upizori se »Občinski tepček«. Burka s petjem.

— **„Lastni dom“** je ime delavske stavbne zadruge v Celju. Ta zadruga je doslej zgradila že 12 hiš.

— **Narodna čitalnica v Ptuj** priredi v soboto dne 14. t. m. drugi plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Kostumi dobrodošli. Svirala bode jako priljubljena godba, katera je tudi 24. m. m. popolnoma zadovoljila poslušalce in plesalce. Priprave veselicega odseka obetajo prav prijeten večer.

— **Ormoško učiteljsko društvo** si je izvolilo v svojem zadnjem občnem zboru naslednji odbor: Načelnik Ernest Slano, nadučitelj pri Bolfenki, podnačelnik Anton Porekar, nadučitelj na Humu pri Ormoži, tajnik Adolf Rosina, učitelj v Ormoži, blagajnik Josip Rajšp, nadučitelj v Ormoži, odbornika Anton Kosi, učitelj v Središči in Janko Košar, nadučitelj pri Veliki nedelji.

— **Zavoljo „skratice“** so v ormoškem okraju šole na Humu, pri Svetinjah in pri sv. Bolfanku blizu Središča zaprte.

— **Petičen berač.** Goriška policija je v nedeljo prišla berača Roka Citterja. Našla je pri njem vrečico, v kateri je bilo 230 K 92 vin. bakrenega in srebrnega denarja ter nekaj bankovcev.

— **Z Dunaja se nam poroča,** da je kakor vsako leto, tudi letos kostonmni venček slovenski dne 4. t. m. sijajno uspel. To je edini ples, na katerem se vsi Slovani vsako leto reprezentujejo v svojih različnih, krasnih narodnih nošah. Tudi letos so bili zastopani vsi slovenski rodovi v tem pogledu, samo Slovenci ne, kar je slovensko družbo tim bolj osupnilo, čim bolj se je ona navadila videti povsod med prvimi tudi Slovence, ki so širili slovensko idejo. Celo oni, ki so sicer redno zahajali na slovenske zabave, so letos izostali. Zakaj, to nam ni znano. Venček je bil jako dobro obiskan. Mnogo visokih civilnih in vojaških dostojanstvenikov smo opazili, da še celo nekaj slovenskih poslancev je bilo navzočih, čemur se človek prav čudi, ker jih sicer le redkokdaj vidimo v slovenski družbi.

— **Ruski koncert na Dunaju.** Gospa Marija Ivanova Gorlenko-Dolina, primadona cesarske ruske opere v Petrogradu in solistinja ruskega cara, priredi v ponedeljek, dne 2. marca v veliki dvorani glasbenega društva na Dunaju ruski koncert z velikim orkestrom. Orkester bo dirigiral Oskar Nedbal član češkega kvarteta. Arrigo Serato bo igral vijolinski koncert. Spored bo obseval zgolj točke ruskih skladateljev. Kakor čujemo, bo slavna pevka najbrž v mesecu marcu tudi v Ljubljani koncertovala.

— **Oddelek za mladoletne kaznjence** se ustanovi v skladu z redbo pravosodnega ministrstva z dne 20. m. m. v Kopru. Ta odredba je v zvezi s cesarjevo željo o pomiloščenju mladoletnih.

— **Hrvatska omladina na Reki in na Sušaku** je priredila te dni na Reki ples na korist siromašnim dijakom. Dohodek tega plesa znaša 8000 kron.

— **Izpred sodišča.** Kazenske obravnave pri tukajšnjem doželnem sodišču: 1. Janez Jernejčič posestnik sin iz Slivce je pred tremi leti 20 let star odpotoval v Ameriko in se tako odtegnil vojaškemu naboru, sedaj ko so ga vrnil dom, je bil obsojen zaradi pregreške orožne postave na 10 dni zapor in na 10 K denarne globe. 2. Na 4 mesece težke ječe je bil obsojen Ferdo Lap, po domače Krznarjev, delavec iz Most, ker je dne 18. prosinca t. l. v vasi Suhodol brez vsakega poviča v hrbet z nožem sunil Jožefa Šušterja, na to ga pa še po glavi s pestjo tolkel, kar obdolženec sam priznava. 3. Valentin Pesko delavec in Ivana Borštinar premogarjeva žena oba iz Bevkškega, sta neki večer meseca junija m. l. metala kamnje proti dvema razgrajajem, katera sta v pijanosti plot Martina Smuka nekaj polomila; kamen je priletel razgrajaju Jakobu Zoretu na usta in mu izbil 6 prednjih zob. Oba zatoženca sta bila obsojena vsaki na 4 tedne ječe, Martin Smuk je bil pa od zatožbe, da je Valentin Pesko in Ivanu Borštinar v predpasniku kamnje nosil — oprosten. — 4) Jožef Gogala, hlapec na Dovjem je Matevža Koširja, delavca v tovarni za izdelovanje cementa na Dovjem dne 3. novembra m. l. v prepiru zaradi neke lopate, vdaril z lesom po desni rami in mu grozil, da ga more še tisti dan zaklati in da ga more hudič vzeti, če je prav par let zaprt. Obsojen je bil na 4 mesece težke ječe. — 5) Andrej Runt, delavec iz Bukovce je iz jeze vrgel skozi zaprto okno v kamro Lebnove hiše, ker je spila domača dekla kamen tako, da se je ta močno prestrašila in je steklo razbita šipe odletelo na njeno posteljo. Sodišče ga je obsodilo na 4 mesece težke ječe.

— **Nevaren tat prijet.** Postopač Fran Jerše z Glinc, ki je bil že petindvajsetkrat kaznovan in je zelo nevaren tat, vkradel je večeraj popoldne izpred prodajalnice Ane Veselove v Prešernovih ulicah, kjer je vedno velik osebni promet, srajco in spodnje hlače. Na to je šel v neko prodajnico in je srajco prodal tesarju Andreju Zormanu iz Male vasi št. 30. Zorman je srečal potem na cesti sin Ane Veselove, Franco Vesel in ko je videl, da nese v roki njegovi materi ukradeno srajco ga je vprašal, odkod da jo je dobil. Zorman je takoj povedal, da je kupil srajco od nekega žganjepivca v Suppanovi prodajalnici in je šel s Francetom Veselom v prodajalnico, kjer mu je pokazal dotičnika. Bil je ta Fran Jerše. Vesel je poklical policaja, ki je Jeršeta odvedel v zapor.

— **Nepošten vajenec.** Večeraj popoldne je ukradel mizarški vajenec Jožef Mlakar svojememu moštru Francetu Burgerju v Spodnji Šiški 12 ključavnic in jih je prinesel v prodajalnico Schneiderja & Verovška na Dunajski cesti, češ, da jih pošlje njegov gospodar nazaj, ker mu niso všeč. Ker pa ključavnice niso bile kupljene pri trdnici Schneider & Verovšek, se je zahteval Jožef Mlakarja zdela trgovskim uslužbencem sumljiva in so dali vsled tega pri Burgerju povprašati, kaj je s ključavnicami, fanta pa so zadržali nazaj. Izkazalo se je kmalu, da je vajenec ključavnice ukradel Jožef Mlakar, ki je svojega mojstra tudi pri nakupovanju goljufal, je bil aretovan in se je izročil sodišču.

— **S ceste.** Danes popoldne se je v Kopitarjevih ulicah Ivana Bončeva, mestna uboga, nezavestna zgrudila na tla. Prenesli so jo v hišo št. 4 v istih ulicah, kjer je čez nekoliko časa prišla k sebi in je šla potem sama domov.

— **Trpinčeni živali.** Na podaljšani Bleiweisovi cesti je večeraj popoldne hlapec Ivan Potrebuješ z Glinc neusmiljeno pretepal konja, ker ništa mogla speljati. Ljudje, ki so to videli, so hlapca naznanili policijskemu stražniku.

— **Žemlje je kradel** 13letni S. Z. pekovekemu pomočniku Ivanu Florjančiču na Starem trgu št. 3, ko jih je ta prinesel v košu v Krojaške ulice. Danes zjutraj je bil mladi tat zasačen, ko je zopet jemal žemlje iz koša.

— **Prijet dezertar.** Mestna policija je večeraj aretovala Franceta Mehleta iz Grosupljega, kateri je bil v policijskem listu za Kranjsko kot dezertar zasledovan.

— **Pri vremenski hišici** v Bleiweisovem parku so neznani zlikovci poškodovali barometer in termometer. Škoda je nad 250 K.

— **V Ameriko.** Danes ponoči se je odpeljalo z južnega kolodvora 128 oseb v Ameriko, in sicer je prišlo 109 oseb iz Zagreba, 36 iz Reke in dve osebi sta bili s Kranjskega.

— **Tatvina v Kolodvorskih ulicah.** Danes ponoči je bilo v neki gostilni v Kolodvorskih ulicah posestniku Antonu Šajnu iz Jurišice, ko je

za mizo zaspal, ukradenih iz žepa 30 K. Policija je zaprla nekega karamija, ki se je v gostilni vedno držal v bližini Šajna in je potem odšel, predno se je Šajna zbudil. Karami je popaval celo noč okoli in je imel še 10 K pri sebi, ko so ga prijeli, dasiravno je znano, da je že dlje časa brez posla in brez vsakih sredstev.

— **Ljubljanska društvena godba** ima razun dne 15. dne 22. in dne 24. t. m. vsaki dan do 12 mož, nekatere dneve pa tudi vso godbo na razpolago. Godba oddaja se tudi na deželo, in sicer najmanj 6 mož. Natančnejše pojasnila daje odbornik gospod Fran Čuden, urar na Mestnem trgu.

— **Izgubljene reči.** Gospod Avgust Klinc, trgovec z vinom na Poljanski cesti št. 75, je izgubil večeraj popoldne v Lattermanovem dreveredu srebrno uro. — Inženir Ivan Pangretič iz Brezovice pri Kočevju je izgubil neke v mestu zlat prstan s štirimi rudečimi kamni. — Natalkarica Marija Grilo, Dalmatinove ulice št. 9, je izgubila na poti po Poljanski cesti, po Vodnikovem trgu, Pred škofijo, po Špitalskih ulicah in po Miklošičevi cesti do doma temno modro boo. Ravno tako boo je izgubila Marija Jančarjeva, delavka v predilnici na poti od pošte po Dunajski cesti do Dalmatinovih ulic. — Po ročni prstan je izgubil nekdo neznano kje v mestu. Notranja stran ima črki H. N. 7/10. 1901. Kdor ga je našel, naj ga odda v upravništvu »Slovenskega Naroda«.

— **Najnovejše novice.** Bivša mehikanska kraljica Charlota, ki je izza tragične smrti soproga, cesarja Maksimilijana umobolna, umira. — Svetovaelavska posojilnica je imela dne 9. t. m. shod svojih članov. Pri tem se je izkazalo, da morajo vlagatelji prispevati še nadaljnih 11, milijona kron, ako se hoče posojilnica izogniti konkurzu. Deputacija 20 članov se poda k stolnemu proštu Hora vprašati, ali mu je kaj znano o krščanski ljubezni do bliznjega. — Ustrelil se je v Korminu kavarnar Angelo Materni. — Črne osepnice so se zanesle iz Rusije v Lipsko Zbolelo je že 12 oseb. Prebivalstvo je skrajno vznemirjeno. — Napadalec na armenjskega patrijarha Ormeliana, lekarniški vajenec Hačekian, je bil obsojen na smrt, njegovi sokrivci pa v dosmrtno ječo. — Grozna rodbinska drama. V Tablotu pri St. Galenu je ustrelil delavec Müller svojo ženo, pet otrok in sebe zaradi bede. — Cerkev se je porušila v Bassanu pri Benetkah. Ker se je to zgodilo ponoči, ni nihče opazil. — Cela rodbina umorjena in oropana. V vasi Sudaku v okraju Sebanopol je bila cela rodbina sedem članov umorjena in oropana. — Rubino, napadalec na kralja Leopolda je bil obsojen v dosmrtno ječo. — Izseljevanje iz Avstro-Ogrske v Ameriko se zadnji čas nenavadno množi. Vsak dan prispe v Bremen 500—600 oseb. — Bogati kanoniki. Zagrebški kanonik M. Smetiško je daroval 140 tisoč kron za zgradbo doma za vpo kojene župnike. — Dragoja Norweg-Freudenreich, bivša priljubljena igralka na zagrebškem gledališču, je večeraj umrla.

— **Suspendiran župnik.** Reškemu »Novemu Listu« se poroča, da je župnik v Mrkolpu suspendiran, ker je od raznih Hrvatov v Ameriki dobil večje svote za popravo in okičenje cerkve, pa ni ničesar zanj storil, to je, da je poslani denar poveril. — **O princezinji Lujizi.** Zdravniki v sanatoriju »La Maiterie«, ki so preiskali dušno stanje princezinje, so konstatirali precej nevarno psiopatijo histerico, vsled česar je v nevarnosti življenje princezinje ob porodu. Rdbinski svet toskanski je baje ponudil princezinji, da je mogoče preprečiti popolno odtujenje med njo in očetovo hišo, ako se popolnoma loči od Girona ter si da bodoče bivališče in spremstvo nakazati od starišev. Za Girona se je naložilo v bruseljski banki pol milijona frankov kot odkupnina. Giron se namerava izseliti v Ameriko. Neki nemško ameriški imprezario mu je baje ponudil 500 mark za večer, ako se pokaže občinstvu na odru.

— **Francoski romanopisec Julij Verné** je obhajal večeraj 75 letni rojstni dan.

— **Zabava princev, vojvod itd.** V umetniški dvorani v Monakovem so priredili sijajni ples. Počastili so ga tudi princ Weimarski, vojvoda Meklenburški, knez Wrede in neki grof, vsak s svojo »milostivo«. Meščanski bogatini so bili vsi srečni, posebno njih žene so se kar rinile do tako odličnih soprog. Toda, ko so začele te visoke dame plesati, vedle so se tako nemoralno in pohujljivo, da je bilo čednostnim meščankam že

preveč. No, tedaj pa je prišel nekdo v dvorano, ki je slučajno že bil znan s temi odličnimi damami, ker so bile vse iz ene in iste hiše, in sicer — javne. Princ in vojvode so si jih namreč za svoje soproge le za isto noč izposodili, da se malo ponorčujo iz čednostnega meščanstva.

— **Mreža kot zaščita proti tihotapstvu.** Kako bi bilo mogoče zavarovati mejo pred tihotapci? Sami najuglednejši in najmarljivejši carinski uradniki in finančni stražniki ne morejo neškodljivih storiti nezasečljivih in prekanjenih tihotapev. Italijanska vlada je vsled tega prišla do zaključka, da je edina rešitev primerna mehanična naprava, ki dopolnjuje žive obraze in podkrepi energijo carinskih nadzornikov in finančne mejne straže. Ta sprožena ideja oživotvorila se je v iznajdbi izvirne železne mreže, zapirajoče Svicarsko mejo na daljavo mnogih kilometrov. Ta mreža je podobna kolosalni ribičevi mreži; obešena je na koleh, ali prav za prav na jamborih, ter ima namen zasačiti tihotapece, poskušajoče prehod čez mejo. Ta »ribiška mreža« izdelana je iz železnih žic, ter ima na vsakem koraku obešen zvonček, in sicer zaradi tega, da glas zvončka takoj opozori finančno mejno strazo, da »riba kljuje!« Visokost te mreže je tolika, da v nikakem slučaju dotični tihotapec ni v stanu pometati svoje blago na drugo stran ogromne mreže. Oživotvorišči tako vrlo zanimivo »Kitajsko steno« na švicarski meji, je italijanska vlada trdo uverjena, da se potrošeni novci za tako originalno napravo kmalo povrnejo in to z dobičkom, s povečanjem carinskih dohodkov. Koliko se tako pričakovanja vjemajo s faktično resnico, se kmalo pokaže. Govori se vendar že sedaj, da vkljub temu, da zaporna mreža ni še popolnoma izpeljana na Švicarski meji, se začenjajo kazati blagoprijetni rezultati, da so »italijanski Čičikovi« ukvarjajoči se s tihotapstvom čez mejo na pr. potom pošiljanja »koštrunov s čipkami« silno preplašeni.

Književnost.

— **Mali vitez** (Pan Volodijevski.) Tega v Kleinmayrovu založbi izhajajočega zgodovinskega romana H. Sienkiewicza je izšel ravno kar tretji sešitek

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 11. februarja. Proračunski odsek je danes začel razpravo o konverzijskem zakonu. Dr. Kathrein je naznanil, da je določil dr. Steinwenderja poročevalcem. Temu je odsek odločno ugovarjal, na kar se je Kathrein udal, češ, da je Steinwender le poročevalec v odseku. Finančni minister Böhm-Bawerk je potem zaupno podal različna pojasnila tudi glede nagodbe z Ogrsko in povedal da misli vlada izdati alternativno ali nadomestno rento.

Dunaj 11. februarja. »Lepi klub« razglašja, da bo glasoval proti brambni predlogi.

Dunaj 11. februarja. Dombanski odsek ima danes sejo in dožene najbrž še danes razpravo o brambni predlogi.

Dunaj 11. februarja. 72 let stara nadvojvodinja Elizabeta, mati bivše španske regentinje, je na smrt bolna. Njeni sinovi, nadvojvode Evgen, Štefan in Friderik, so prišli danes sem.

Budimpešta 11. februarja. V današnji seji poslanske zbornice je obstrukcija zopet uprizorila viharne prizore, češ, da je protokol večerajšnje seje falsificiran. Končno se je izkazalo, da je tudi danes le 75 poslancev navzočnih in se je morala seja pretrgati ter se je nadaljevala šele potem, ko se je zbornalo potrebno število poslancev.

Zemur 11. februarja. Danes sta se srbski kralj in kraljica z dvornim vlakom pripeljala sem. Pozdravil ju je hrvatski ban v francoskem jeziku izreki željo, da bi bila na tleh ogrske krone zadovoljna.

Bruselj 11. februarja. Porotno sodišče je obsodilo na dosmrtno ječo Italijana Rubina, ki je poskusil ustreliti belgijskega kralja.

Bruselj 11. februarja. Giron je odpotoval v Genève, da se »prepriča«, kako je prišla princezinja Lujiza v blaznico.

Borzna poročila.		
Ljubljanska		
„Kreditna banka“ v Ljubljani.		
Uradni kurs dunaj. borze 11. februarja 1903.		
Klasifikacija papirja.		
	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	100 85	101 05
4 1/2% srebrna renta	100 85	101 05
4% avstr. krona renta	101 55	101 75
4% zлата	121 20	121 40
4% ogrska krona	99 70	99 90
4% zлата	121 20	121 40
4% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4% posojilo mesta Spiljeta	100	—
4% Zadra	100	101
4% bos-herc. žel. pos. 1902	101 20	102 25
4% češka dež. banka k. o.	100	101
4% ž. o.	100	101
4% zast. pis. gal. d. hip. b.	101 40	102 40
4% pest. kom. k. o. z	—	—
10% pr.	107 25	108 25
4% zast. pis. Innerst. hr.	101	102
4% ogr. centr.	101 15	102 15
4% zast. pis. ogr. hip. b.	101 10	102
4% obl. ogr. lokalne žel.	—	—
4% leznice d. dr.	100	100 50
4% češke ind. banke	99 25	100 25
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98	99
4% dolenskih železnic	99 20	100 20
3% juž. žel. kup. 1/4 1/4	304 65	306 65
4% av. pos. za žel. p. o.	100 60	101 60
Srečke.		
Srečke od leta 1854	180	190
„ 1880/1	185 50	187 50
„ 1884	248	262
„ tizske	159 50	161 50
zemlj. kred. I. emisije	268 75	270 75
II.	265 25	267 25
ogr. hip. banke	260	263
srbske a. frs. 100	88	90
turske	120 50	121 50
Basilika srečke	19 50	20 50
Kreditne	434	438
Inomoške	86	90
Krakovske	74	78
Ljubljanske	75	79
Avstr. rud. križa	55 60	56 60
Ogr.	28 25	29 25
Rudolfove	74	76
Salcburške	75	80
Dunajske kom.	438	442
Debitne.		
Južne železnice	56 50	57 50
Državne železnice	700	701
Avstro-ogr. banke del.	1587	1597
Avstr. kreditne banke	698 50	699 50
Ogrske	748 50	749 50
Živnostenske	260	262
Premogovop. v Mostu (Brux)	721	723
Alpinski montan	398	399
Praske žel. ind. dr.	1683	1673
Rima-Murányi	490 50	491 50
Trboveljske prem. družbe	400	404
Avstr. orožne tov. družbe	342	345
Češke sladkorne družbe	157	161
Valute.		
C. kr. cekin	11 34	11 39
20 franki	19 09	19 12
20 marke	23 44	23 52
Sovereigns	23 96	24 04
Marke	117 12	117 30
Laški bankovci	95 40	95 60
Rubli	252 75	253 75

Žitne cene v Budimpešti.		
dne 11. februarja 1903.		
Termin.		
Pšenica za april	za 50 kg	K 7 59
Rz	„ april	„ 50
Koruza	„ maj	„ 50
Sovereigns	„ julij	„ 50
Oves	„ april	„ 50
Efektiv.		
Mirno, nespremenjeno.		

Avstrijska specialiteta. Na želodcu bolehalim ljudem priporočati je porabljiva „Moll-ovga Seidlitz-praska“, ki je preskuseno domače zdravilo in vpliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenju in sicer z rastjo uspehom. Skatljiva 2 K. Po postnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJSKA, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (10-2)

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las
deluje najboljša priznana
Tanuo-chinin tinktura
za lase

kata okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las.
1 steklenica z navodom 1 K.
Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.
Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod i. t. d.
Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubil. mostu. (204-4)

Jako praktično na potovanju.
Nepogrešljivo po kratki vporabi.
Preskušeno po zdravstvenih oblastvih.
Spričevalo Dunaj, 3. julija 1887.
Kalodont
neobhodno potrebna
zobna Crème.
Za ohranjenje čistih zob ne zadošča edino voda za zobe. Odstranjenje vsakovrstnih, na dlesnih se neprenehoma tvrajajočih, škodljivih tvarin more se izvršiti le po mehaničnem čiščenju v spojinju z osvetožujočo in antiseptično vplivajočo zobno crêmo. Kot tako se je „Kalodont“ izkazal v vseh omikanih državah po svoji (208-1) najplivnejši uporabi. II.

Darila.
Upravništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Valentin Urbančič v Ljubljani 14 K nabral na Vodmatskem „hofbalu“ (pa se ni na dvorišču plesalo) med veselimi karnevalskimi princezinjami in princji. — Gospica Tonica Majzeljeva v Belcerkvi 14 K. in sicer 12 K. skupilo pri srečolovu na veselici prost. gasil. društva v Novemestu „podarjenega“ in na javni dražbi v Belcerkvi „prodanega“ dobitka, 2 K daroval je 5. t. m. neki gospod „za razbit krožnik“. — Gospa Katina Gustin v Metliki 14 K zbrala rodbine Weib-Gustin pri botrinji hčerke g. poštarja Gustina. — Skupaj 42 K. — Živeli!

Deželno gledališče v Ljubljani.
Štev. 73. Dr. pr. 1271
V četrtek, 12. februarja 1903.
Novost! Novost!
Prvič na slovenskem odru:
Hoffmannove pripovedi.
Fantastična opera (s prologom in epilogom) v 3 dejanjih. Besedilo spisal Jules Barbier, godbo zložil Jacques Offenbach. Kapelnik H. Benisek. Režiser E. Aschenbrenner.
Blagajna se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7 1/2. ur. Konec po 10. ur.
Pri predstavi sodeluje orkestar sl. c. in kr. pob. polka št. 27.
Prihodnja predstava bude v soboto, 14. febr.

Umrlji so v Ljubljani:
Dne 6. februarja: Katar Fert, gostija, 64 let, Japljeve ulice št. 2, ostarelost. — Lovro Centa, kotar, 76 let, Llovica št. 49, otrpnjenje srca.
Dne 7. februarja: Jerica Pintar, posestnica, 49 let, Soteska št. 10, spridenje jeter. — Anton Volkar, železniški čuvaj, 30 let, ga je železniški stroj na progi ob Eijavčevi cesti povozil. — Rozalija Polzel, delavka, 24 let, sv. Jakoba trg št. 4, jetika.
V deželni bolnici:
Dne 4. februarja: Marija Šusteršič, trgovčeva hči, 3 leta, jetika. — Luka Kenda, posestnik, 52 let, vnetje možganov. — Luka Omejc, gruntar, 42 let, otrpnjenje srca

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 306 m. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Pobr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
10.	9. zv.	753.8	3.0	sl. sever	oblačno
11.	7. zv.	750.1	3.4	sl. jug	megla
	2. pop.	748.2	6.8	sr. svzhod	del. oblak.

Srednja večerajšnja temperatura 2.7°, normale: -0.7°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Usak dan sveži
pustni krofi
se dobivajo pri (41-11)
Jakobu Zalazniku.
Stari trg št. 21. Mestni trg št. 6.
Naročila za zunaj se izvršujejo točno.

Varuj svojo ženo!
Za vsako rodbino najvažnejšo knjigo v otroških zadevah s čez tisoč zahvalnimi pismi pošilja diskretno za 90 vin. v avstr. znamkah gospa
A. Kaupa
Berlin S. W. 920 Lindenstrasse 47. (987-36)

Filip Ropas
lastnik c. kr. patenta za izdelovanje cementnih rokovopov in vodnjakov
v Spodnji Šiški
se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela po najnižjih cenah. (390-2)
Delo po najnovejši iznajdbi.
Spričevala na razpolago.

Sprejme se
kleparski učenec
tuji s dežele (406)
v Gradcu, Hamerlinggasse 6.
Komí
29 let star, špecerist in železninar, želi sedanjí prostor premeniti. Blagohotne ponudbe blagovolijo se pošiljati pod „Judicat 29“ na upravništvo „Slov. Naroda“. (330-4)

Restavracija „Pri Lloyd“.
V četrtek, 12. februarja 1903
domača plesna veselica z vojaško godbo.
Začetek ob 8. uri. Vstopnina 80 vin.
Za mnogobrojen obisk se priporoča z vsem spoštovanjem
Josip in Ivanka Schrey. (405)

Emajlirane higijenične pljuvalnike
prodajata najcenejše (404-1)
Karol Kavšek-a naslednika
Schneider & Verovšek
Ljubljana, Dunajska cesta št. 16.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izved iz voznega reda.
veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, 181, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m popoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Častiti gg. ženini in neveste.
Priporočam svojo bogato zalogo in naznanjam, da sem prodajalno prenaradil, ponovil in povečal, in prodajam po jako nizkih cenah vse najprimernejše reči in sicer:
Žepne ure, osebno v Švici nakupljene, **stenske (Fendel) ure** z novim, na zvon donečim bitjem, **verižice** vse vrste, **prstane, broške, uhane** i. t. d. **Šivalne stroje,** nove vrste „Singer“ za domačo rabo, **prav poceni,** in tudi za vezenje. **Namizno opravo** (Bestek) iz China in pravega srebra.
Se priporočam za mnogobrojni obisk
(42-11)
Fran Čuden
urar in trgovec na Mestnem trgu.

Elegantno meblovana soba z balkonom
blizu deželne vlade, odda se takoj.
Naslov v upravništvu „Slovenskega Naropa“. (386-2)
Komptorski praktikant
z dovršeno trgovsko šolo in znanjem stenografije, se sprejme z dobro začetno plačo pri tvrdki (11-33)
Edmund Kavčič
v Ljubljani.

„Pri Gambrinu“
Židovska steza št. 4
točijo se pristna vina čez ulico:
Sjutomerčan . . . liter K 1-28
Pravi kraški teran „ „ 1-20
Goriška rebula „ „ -64
Jstrianeč črn l. „ „ -64
Dolenjc „ „ -64
Štajerc „ „ -80
kakor tudi (364-2)
pravi domači Pelinkovec
liter po K 1-20.

Veliko denarja!
do 1000 K na mesec morejo si pošteno prislužiti iosebe vsakega stanu (kot postranski zaslužek). Natančneje pod „Reell 118“ na Annoncen-Abteilung des MERKUR, Stuttgart, Schickstr. 6. (2786-41)

Pod ceno se prodaja
iz proste roke v sredini ljubljanskega mesta, na kraju, kjer je promet zelo živahen, stoječa
hiša
na Sv. Petra cesti št. 19
v kateri se obrt izvršuje nad 50 let in ki je v prav dobrem stanju. Po goji ugodni. (320-3)
Naslov se izve v upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Zavitki à 5 kg
inozemskega blaga vsake kakovosti, zlasti **kave, sladkorja, neapoljske paste,** kakor tudi jajc, droge in južnega sadja pošiljam takoj proti pošt. povzetju po ugodni ceni. Zastopniki vseh dežel proti proviziji se iščejo. (282-5)
Cenik zastoj.
Giovanni Siega, Trst,
Via del Boschetto št. 1, P. II.

Oglas!
Razpošiljatev pristnih domačih vin in sicer:
belo vipavsko . . 36 K 100 l.
„ brisko . . . 40 „ „ „
„ črno domače . . 36 „ „ „
„ refoško . . 44 „ „ „
pošilja v sodih od 56 litrov naprej proti povzetju
Anton Lasič
Gorica, ulica Rabata 16. (Primorsko.) (356-2)
Za pristnost vin se jamči!

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“
Akcijski kapital K 1,000.000.—
Kupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.
Promese izdaja k vsakemu žrebanju.
v Ljubljani, Špitalske ulice št. 2.
Zamenjava in ekskomptuje
izrečane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.
Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje.
Ekskompt in inkasso menic. Borzna naročila.
Podružnica v SPLJETU.
Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzlaga. (2975-31)
Promet s čeki in nakaznicami.